

Dr. Branter Antal junior

(Siklós, 1929. VIII. 9. - Szentlőrinc, 2006. XI. 5.)

gyógyszerész, gyógyszerészdoktor, vegyész, egyetemi docens.

Nagybátyja és apja is gyógyszerészek voltak. A Budapesti Orvostudományi Egyetemen 1952-ben gyógyszerészi, az Eötvös Lóránd Tudományegyetemen 1955-ben vegyész oklevelet szerzett. A budapesti Gyógyszerészeti Kémiai Intézetben kezdte tanársegédként → dr. Végh Antal professzor mellett. Gyógyszerészdoktori diplomát szerzett 1967-ben. Adjunktussá nevezték ki 1973-ban. Elnyerte 1983-ban a kémiai tudomány kandidátusa címet. A Gyógyszerészet szaklap felelős szerkesztője volt 1983-1991 között. Egyetemi docens lett 1984-től.

Nyugdíjba vonult 1990-ben és Szentlőrincen telepedett le. Itt átvette a Brantner-Koncz Múzeumban a fenntartásának és archív, páratlan értékű kultúr- és gyógyszerésztörténeti anyaga megőrzésének gondjait. Tudományos munkássága a gyógyszeranalitika, a gyógyszerek minőségével kapcsolatos eljárások fejlesztésére terjedt ki. Az alkoholok és az oxo-vegyületek azonosítására új eljárásokat dolgozott ki.

Főbb munkái:

1. Adatok a Liebermann-féle reakcióhoz. Gyógyszerészdoktori értekezés. Bp. 1967.,
2. Rétegekromatográfiás vándorlás és a szerkezet összefüggésének tanulmányozása. Gyógyszerészet, 1975. 441.,
3. Szerves molekulákból kiszakadó oxo-vegyületek tanulmányozása rétegekromatográfiával. Gyógyszerészet, 1977. 375.,
4. Gyógyszeranyagok azonosítása savas és oxidatív bomlásuk termékeik alapján. Kandidátusi értekezés. Bp. 1984.,
5. A Bp-i Gyógyszerészi Kémiai Intézet története. Gyógyszerészet, 1993. 737-743,

Irodalom:

1. 1. Gyógyszerésztörténet, 2003. 1. szám,
2. Révai Új Lexikon. 3. köt. 524.,
3. Gyógyszerészet, 2006. 428, 506, 572, 634. 634.,